

Недоступен ни однин перевод.

Он хама шӯъбадахо акл, ки мекард он чо,

Сомирӣ пеши «асо»-ву «яди байзо» мекард.

Хоча Хофизӣ Шерозӣ

Ин чо Хоча Хофиз талмехан ба мӯчизаҳои Мӯсо онхоро ба шӯбадбозии акл ва чашмбанди яҳуд сомирӣ, к ибӯ сохирӣ дар муддати гайбати Мӯсо мардумро гумроху гӯсолапараст карда буд, мукобил гузоштааст.

Айнан кореро, ки дар муддати ба сифати мухаррири сомонаи «Ислох» ифои вазифа намуданаш М.Садруддин иҷро менамояд. Чодугарӣ, шайтонӣ, фолбинӣ ва тафсириҳои норавоӣ сатҳи М.Садруддин хати қримзӯро убур карда, ба шахси кормандони давлатӣ, ки ҷузъи пешрафтаи ҳар як ҷомеа мебошанд, ҳақоратро нисор мекунад, вазъиятро ворӯна нишон медиҳад.

Муҳолифи асли баёни фиребгарӣ ва сиёсат ҷудой мегузорад. Ҷунон сиёсатро ҳуқуқбозӣ пиндоштаанд, ин беикболаҳо ҷазои маҷозиро ба майдони таҳкиру ҳақорат табдил додаанд. Ҳарчанд маълум аст, ки аз сиёсатмадорони роҳи қач, ки шоир онхоро ҳуқуқбоз гуфтааст, таваққуъ ва интизори роҳи ростинро доштан қуллан нодуруст аст, вале он чи ки М. Садруддинро аз дигарон мутамойиз мекунад, ӯ фишанги боздорандаи забону ва рафтори ҳудро назорат намекунад. Намедонад, ки шахси оқил агар дарвозаро баст, панҷараро барои рӯзи мабодо боз мемонад.

Бо қорҳое, ки Мухаммадикбол мекунад, интизор меравад ӯ то охири умр оворавау қариб мемонад. Ифшоғарӣҳое, ки М.Садруддин бо дурӯғу рост даст мезанад, паймади ҳуб надоранд. Афсӯрдағӣ ва изтиробҳои равонӣ дар мавқеъғарӣҳои Мухаммадикболи

Садриддин вақтҳои охир баръало эҳсос мешавад. Мавзӯҳои гуногунро дастак карда, боз анбӯхи тухмату ғайбатро бар сари кормандони хифзи ҳуқуқ мерезад. Намедонад, ки ҳама аъмол подош ва муқофот дорад. Парвози фикри Муҳаммадиқбол ба андозае подарҳавост, ки аз Париж истода ҳуқуқи кормандони давлатиро мебарорад. Ин нахзатиҳо ҳаёл мекунад, ки замони ҳуқумати ба ном мусолиҳаи миллист, ки мулло Абдугаффор ҳам милиса буд ҳам амният ва намедонанд, ки касе аз ҷавобгирӣ конунӣ дар ҳудуди ҷумҳурӣ дар қанор нест.

Муҳамадиқболи овора намедонад, ки давлату давлатсозӣ ҳавсалаву дониш ва таҷриба металабад. Ғарбиҳо ҷӣ қадар давлати мутамарказ сохтанд. Конун ҳуқуқфармо ва ҳуқуқҳои ҳамаи инсонҳо дар мадди аввал. Ренессанс танҳо бо лачом задани муллоҳои насронӣ ба қор омад. Ин яқин аст. Тамоюли равшангарӣ ин тавр ба роҳ монда мешавад, на мисли нахзатиҳо, ки боз барои ҷанги навбатӣ дохилӣ омодагӣ мебинанд.

Тоҷик ҳалқи якдаставу муттаҳид аст, ин 30 нафар нахзатӣ, ки дар ҳориҷи кишвар ҳастанд, ба ин ҳисоб шомил нестанд. Намешавад, ки бо тақдири миллат дар ду даҳсола 2 бор бозӣ кард. Мардум ба шумо нахзатиҳо ҳамчун ҳори марғелон менигараду шуморо як абзори ҳориҷӣ медонад.

Қадам давлатро дидӣ, ки аз муҳочирони мусаллаҳаш даъват ба амал мебарорад, ки биед, баргардед. Ҳамин рафтори устодони маънавиатро як бор ба таҳлил бигир. 5 млн. эрониро бе Ватан қарданд ва то ҳол аз аспӣ ҷаҳолат нафуромадаанд ва ишорае ҳам барои созиш надоранд. Демократияи либералӣ бо омехтаи тундгарии нахзатӣ дар ягон китоби сиёсатшиносӣ тасвир нашудааст, ки М.Садруддин меҳоҳад амалӣ намояд. Нахзатиҳо меҳоҳанд ҳам охирадро соҳибӣ кунанд ва ҳам охирадро. Ягона фарде ки аз сар задани ҳар гуна нооромӣ дар ҷумҳурӣ табли шодӣ мезанад ва ҳурсандӣ мекунад, М.Садруддин аст.

Таҳлили фаъолияти се соли охири шӯъбадабоз оппозитсионери бахтбарғашта, дар дохил ва берун нишон медиҳад, ки ба таври ноҳудоғох бар зидди лоиҳаҳои сарнавиштсозӣ миллат мебошад, зеро ҳӯи гуломӣ ва бардапарварӣ ҷунон дар зехнаш нақш бастааст, ки меҳоҳад ҳама ба мисли ӯ бардаву гулом бошанд.

Табарали Сайвалиев, тахкикгар, сокини ш.Бохтар